

forud for 1885, gavede Banerne over 2 pCt. I 4-Maret 1881—85 gavede de i Gennemsnit over $2\frac{1}{2}$ pCt., ganske vist stadig synkende, men Gennemsnittet var dog over $2\frac{1}{2}$. Fra Midten af Tirserne sank derimod Udbyttet meget stærkt, saaledes at vi i 1887—88 var nede paa lidt over 1 pCt. Derefter er det atter steget, og Gennemsnittet af de sidste 5 Aar er 1,78 pCt., og det aller sidste Aar har Udbyttet været 1,88 pCt. — stadig opgjort saaledes, at jeg tager det nominelle Udbytte, som opføres i Statsregnskabet, og beregner Procenten efter den ved Finansaarets Begyndelse i Banerne indestaende Kapital. Men jeg maa atter her henlede Opmærksomheden paa en Ting, som mangfoldige Gange er bleven fremdraget her i Tinget, at nemlig hele denne Opstilling er rent nominal; i Virkeligheden er Jærnbanernes Udbytte langt fra saa stort. De Udgifter, som opføres paa § 27, maa for en væsentlig Del afdrages i Udbyttet, naar man vil regne rigtig, og derfor er det faktiskste Forhold dette, at vi ere meget langt fra at have 2 pCt. Overskud af vore Jærnbaner.

Med Hensyn til de enkelte Medsættelser, som ere foreslaaede af Udvalget, udtalte den højtærede Minister, at de Poster, som have en kalkulatorisk Karakter, burde man ikke anfætte saaledes, at man gif ud fra det sidst afslagte Regnskab, man maatte erindre, at Trafikken vokser, og selvfølgelig maatte man ogsaa regne med en større Udgift. Men det har Finansudvalget ogsaa gjort. For at tage et Par Eksempler, de to første: Nr. 11 i Betænkningen vedrørende Arbejdere ved Værkstederne, der er der foreslaaet i Aar 125,000 Kr. Efter det sidste Regnskab har der været brugt 115,000 Kr., Udvalget foreslaar at bevilge 120,000 Kr. Under Betænkningens Nr. 12 vedrørende Udgifter til Maskiner, Værktøj og andet Inventar, der er foreslaaet 125,000 Kr. efter det sidste Regnskabsaar er der brugt 107,000 Kr., Finansudvalget foreslaar at bevilge 115,000 Kr. — saaledes helt igennem en rimelig Stigning. Derimod mener Finansudvalget, at det ikke er rigtig pludselig at sætte den Slags Poster op med 10—20 pCt. fra det ene Aar til det andet. I øvrigt erkender jeg, hvad jeg tilstrækkelig fremhævede, den Gang jeg indledede Forhandlingen, at nogen reel Betydning har disse Medsættelser for saa vidt ikke, som de væsentlig indeholde en Paamindeelse til Admindistrationen om paa dette som paa andre Omraader at være økonomisk og sparsommeligt i Driften. — Med Hensyn til de 9 Portører, som ere foreslaaede til Klampenborgbanen, erkendte den højtærede Minister, at

de Oplysninger, der hidtil havde foreligget for Finansudvalget, ikke havde kunnet give dette nogen klar Forestilling om, hvad det egentlig var, der tilsigtedes. Man vilde imidlertid give os en nærmere Redegørelse herfor, og naar dette bliver Tilfældet, vil ogsaa Spørgsmaalet blive taget op til fornøjet Overvejelse af Finansudvalget. — Med Hensyn til Posttogsforbindelsen mellem Hamborg og Sjælland har den ærede Minister oplyst, at de Forhandlinger, som derom have været førte med vor sydlige Nabo, ikke have ført til noget Resultat. Saa vidt jeg var bemyndiget dertil, udtalte jeg mig sympatetisk for Sværffættelsen af denne Foranstaltning, som man fra jydsk Side ønsker. Jeg erkender, at den nuværende Ordning er mangelfuld og uehdig. Det forekommer mig utvivlsomt, at hvad der kan gøres fra vor Side for at afhjælpe disse Mangler, ikke bør undlades. Det er da meget beklageligt, at der ikke har kunnet opnaas Forstaaelse med vor Nabo om at iværksætte en Forbedring. Jeg vilde dog tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at han ikke dermed fuldstændig lader Sagen falde. Jeg vil henstille, om det ikke var muligt at genoptage Forhandlingerne derom, maaste ud fra Forudsætningen om en delvis Omlægning af de nuværende Tog ogsaa paa tytt Side, hvilket dog maaste vilde kunne gennemføres med mindre Ulempe og Bekostning, end det har været forudsat. Jeg tør sige, at fra Folketingets Side ville de Foranstaltninger, som maatte blive nødvendige for at gennemføre en Forbedring, utvivlsomt kunne paaregne en velvillig Holdning. — Den Toldbygning, som er foreslaaet opført ude paa Njebenhavns Banegaard til en Bekostning af 14,000 Kr., og som Finansudvalget foreslaar nægtet, har Ministeren oplyst mulig kan erstattes med en billigere Bygning; naar der maatte fremkomme Forslag derom, vil det blive at tage under Overvejelse. — Hvad angaar Postbygningen i Vejle, rettede den ærede Minister gentagne Gange det Spørgsmaal til mig, hvad der egentlig er i Vejen med den. Det skal jeg sige. Der er først og fremmest det i Vejen, at Planerne og Overslagene har Finansudvalget modtaget saa sent, at det har været umuligt at gennemgaa dem inden Betænkningens Afgivelse. De Medlemmer af Udvalget, som have med Bygningsvæsenet at gøre, have ikke haft Tid levnet til at undersøge disse Planer. Allerede af den Grund har Udvalget maattet udskyde Spørgsmaalet til 3dje Behandling. Det er ikke for vor Fornøjelses Skyld, at vi udsætte et Spørgsmaal; tværtimod! det